

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobkyně: **SYNOT TIP, a. s.**, IČ 26301091
sídlem Jaktáře č. p. 1475, 686 01 Uherské Hradiště
zastoupená advokátem Mgr. Radimem Němečkem
sídlem Kollárova 447, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2021, č. j. 40651/2021-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v záhlaví specifikované rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Pardubický kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 5. 8. 2020, č. j. 58664-4/2020-590000-12. Tímto rozhodnutím celní úřad uznal žalobkyni vinnou spácháním přestupků podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“).
2. Žalobkyně se měla dopustit přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách spočívajícího v tom, že dne 27. 1. 2020 v provozovně s názvem „SYNOT TIP CASINO“ na adrese 17. listopadu 519, Pardubice (dále jen „kasino“) provozovala hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování, které jí byly uloženy v povolení ministerstva financí č. j. MF-37014/2016/34-64 (dále jen „základní povolení“), když nezajistila, aby účastníkům živé hry byla bezodkladně umožněna současně hra na všech započitatelných hracích stolech uvedených v rozhodnutí Úřadu městského obvodu Pardubice I – Statutární město Pardubice č. Z 82 019 18, č. j. UMOI/4214/2018-OE-Baj, ev.č. 574716/2018/0018-4 (dále jen „povolení k umístění kasina“), jejichž provoz byl zahájen, tj. na stolech č. LW-3001, LW-3002, LW-3003 a LW-3004, čímž nebyla splněna povinnost daná v části VI., písm. a), bodě 15. základního povolení.
3. Za shora uvedený přestupek byl žalobkyni uložen správní trest pokuty ve výši 70 000 Kč a dále jí byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení v paušální částce 1 000 Kč.
4. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodnutí celního úřadu částečně změnil (co do formulace vymezení skutku) a ve zbytku odvolání žalobkyně zamítl.

II.

Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

5. Žalobkyně se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.
6. Namítala nesprávnost právního posouzení věci žalovaným. Žalobkyně tvrdila, že ve své provozovně dovozeným způsobem zabezpečila způsob provozování živé hry Kolo štěstí tak, že splnil předepsaný požadavek na současně a bezodkladně provozování živé hry u všech započitatelných stolů. V případě posuzovaného skutku provozovala v kasinu živou hru pod názvem „Kolo štěstí“. Její pravidla a způsob provedení žalobkyně závazně stanovila v herním plánu ze dne 18. 12. 2018, který byl schválen základním povolením. Žalobkyně vedle pravidel hry oprávněně definovala i způsob, jakým bude tento druh živé hry provozován. Žalobkyně trvala na tom, že v rámci takto stanoveného způsobu provozování hry dodržela požadavek vyjádřený ve výroku VI., písm. a), bod 15 základního povolení a rovněž požadavek § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Živá hra byla uskutečňována ve dvou herních fázích, které v souhrnu představují provozování hry předepsaným způsobem: v první fázi si hráči připravují a vkládají sázky, ve druhé fázi se roztočí a poté zastaví kolo, vyhodnotí se výsledky a vyplatí se výhry. Při současné hře u čtyř započitatelných stolů se stejná herní fáze u každého stolu opakuje přibližně po 3 – 4 minutách. U každého ze započitatelných stolů tak touto formou probíhá hra současně a každému z hráčů je umožněno účastnit se hry bezodkladně. Krupiér řídící hru může průběh hry při zachování pravidel přizpůsobit aktuálním podmínkám v kasinu (počtu hráčů, obsazení stolů). Kontrolní orgán v posuzované věci účelově vytvořil extrémní

situaci, při které se čtyři hráči domáhali hry u čtyř herních stolů; krupíérka na to oprávněně reagovala tak, že v rámci první herní fáze vydala pokyn ke vložení sázek u všech herních stolů a následně u těchto stolů uskutečnila druhou herní fázi. Zvolila tedy takový způsob hry, který jí nejlépe dovolil zabezpečit hru na všech stolech současně a zároveň bezodkladně (tedy bez neodůvodněných průtahů – v rozmezí několika minut) pro všechny zúčastněné. Současná hra na všech stolech byla tedy podle názoru žalobkyně umožněna. Zákon o hazardních hrách ani základní povolení provozovateli neukládají povinnost nepřetržité přítomnosti jednoho krupiéra u jednoho stolu. Z herního plánu lze naopak dovodit právo krupiéra organizovat a řídit konkrétní průběh hry.

7. Žalobkyně se dovolávala závěrů znaleckého posudku soudního znalce Ing. Josefa Kyncla (č. 5/2345/2019), předloženého jí k důkazu. Ten hodnotil obecně způsob provozování živé hry „Kolo šestí“ žalobkyní, který byl posuzován i orgány v předmětné věci, a jeho obecné závěry je možno vztáhnout je i na posuzovaný případ. Znalecký posudek tak představuje podstatný důkaz pro závěr, že zvolený způsob provádění hry je v souladu se zákonnými požadavky i požadavky povolení. Nesprávný je závěr žalovaného o nadbytečnosti důkazu s odkazem na to, že se posudek zabývá jinou provozovnou, jiným počtem stolů živé hry a hodnotí průběh hry zajišťovaný jiným krupiérem.
8. Provozní otázky provozování živé hry (atraktivita, umístění, opatření k zajišťování živé hry) přísluší výlučně žalobkyni a žalovanému nepřisluší je hodnotit. Zákon o hazardních hrách neukládá povinnost nepřetržité přítomnosti jednoho krupiéra u jednoho herního stolu živé hry a ponechává na provozovateli, jakým způsobem naplní předepsané podmínky pro provoz příslušného druhu živé hry v kasinu. Jestliže provozovatel splní přísné podmínky dvojího povolení (základní povolení a zvláštní povolení k provozování herního prostoru) a plní i ostatní zákonné podmínky, nelze mu ve správním řízení vytýkat nesplnění povinností neuložených výslovně zákonem ani povoleními.

III.

Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření uvedl, že výklad právní úpravy, předestřený žalobkyní, nemůže obstát. Správní orgány ve svých rozhodnutích poukazovaly na povinnost provozovatele zajistit bezodkladnou a současnou živou hru na všech započítatelných stolech. Také podrobně vysvětlily, proč způsob zajištění živé hry v předmětném kasinu nebyl shledán dostatečným. Žalovaný odkázal na závěry rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ve věci sp. zn. 31 Af 19/2020, kterým soud zamítl žalobu v obdobné věci. Žalovaný poukázal na okolnosti provedené simulace živé hry; z nich mimo jiné vyplynulo, že hra není novému hráči umožněna kdykoli a bezodkladně, nýbrž pouze za situace, kdy je dokončena hra na všech ostatních stolech a jediný krupíér se přemístí za pokladnu kasina, kde umožní hráči vyměnit žetony, a poté se znovu vrátí k obsluze stolů živé hry. Takový postup neodpovídá požadavku na bezodkladný a současný provoz všech stolů živé hry; žalovaný také připomněl cíle sledované zákonodárcem při přijetí právní úpravy toto vyžadující.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud věc projednal při veřejném jednání. Během jednání přítomné strany odkázaly na své předchozí přednesy a setrvaly na svých procesních stanoviscích. Jednání zúčastnivší se místopředseda představenstva žalobkyně rekapituloval genezi právní úpravy na úseku hazardních her a vyložil, proč považuje žalobkyní praktikovaný způsob provozování živé hry za zákonu odpovídající. Poukázal také na znalecký posudek, který si žalobkyně ve věci nechala zpracovat. Dokazování nebylo prováděno.
11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.
12. Žaloba není důvodná.
13. Krajský soud úvodem konstatuje, že posouzení důvodnosti žalobních námitek v projednávané věci záleží výlučně v právním posouzení zjištěné skutkové stránky věci; ta nebyla mezi stranami sporná. Z tohoto důvodu považoval soud za nadbytečné provádět důkazy navržené žalobcem. Pokud jde o návrh na výslech svědka – místopředsedy představenstva, pak v obecné rovině platí, že svědek (případně účastník řízení) zásadně může před soudem vypovídat o tom, co sám viděl a slyšel, tedy vnímal vlastními smysly. Naopak není smyslem výpovědi svědka (účastníka řízení), aby predestíral a snažil se soud přesvědčit o vlastním výkladu právních předpisů. Argumentace takového typu má místo v žalobě, případně replice či dalších písemných vyjádřeních ve věci a nemůže být obsahem svědecké výpovědi. Pokud jde o důkaz znaleckým posudkem, kterého se žalobkyně také dovolával, pak platí obdobné – předmětem posouzení v projednávané věci jsou právní otázky, jejichž hodnocení ovšem znalcům obecně nepřísluší. Znalecké posudky slouží k zodpovězení odborných otázek, k jejichž hodnocení nemá soud dostatečné odborné znalosti – nikoli k podávání výkladu právní úpravy.
14. Z předloženého správního spisu, jakož i ze shodných vyjádření účastníků, učinil krajský soud následující pro věc podstatná zjištění:
- dne 8. 4. 2019 provedl celní úřad v provozovně žalobkyně „SYNOT TIP CASINO“ na adrese 17. listopadu 519, Pardubice (dále „kasino“) kontrolu zaměřenou na dodržování povinností dle zákona o hazardních hrách; v provozovně byla přítomna paní L. M., která byla ve smyslu § 5 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“) ustanovena povinnou osobou,
 - v kasinu byla dále přítomna paní L. a D. a po zahájení kontroly se na místo dostavil manažer provozu Ing. V. Ž.
 - kontrolní skupina provedla zkoušku hry podle § 8 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), na všech 4 stolech živé hry v provozovně; shora uvedená povinná osoba působila v rámci živé hry jako krupíérka; průběh simulované živé hry je podrobně popsán v odůvodnění rozhodnutí celního úřadu (str. 2) a nebyl mezi stranami sporný,
 - rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 14. 3. 2019, č. j. MFCR9XCNUJ, (dále jen „základní povolení“) bylo žalobkyni uděleno základní povolení k provozování hazardní hry podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona o hazardních hrách, kromě jiných podle čl. III.

písm. b) aliney třetí živé hry s názvem „Kolo štěstí“; současně byly stanoveny podmínky provozování živé hry.

15. Podle § 5 zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rovozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.“
16. Podle § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že „[p]ři živé hře sázející hrají proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.“
17. Podle § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že „[k]asinem se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.“
18. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách platí, že „[v] kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.“
19. Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách platí, že „[p]rávnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleným herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v technickém povolení schválen“.
20. Podle čl. VI. bodu 15. základního povolení platí, že „[p]rovozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započítatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen.“
21. Mezi účastníky nebyl sporný počet započítatelných hracích stolů; žalobkyně nepochybně ani svou povinnost umožnit v kasinu hru na všech započítatelných stolech. Žalobkyně však – rozporně s právním názorem celního úřadu a žalovaného – tvrdila, že jí praktikovaný způsob zajištění živé hry byl v souladu se zákonem i základním povolením. Předmětem řízení před soudem tak bylo především vyřešení této otázky sporu o výklad práva.
22. Krajský soud konstatuje, že žalobní argumentace se zhusta kryje s odvolací argumentací; ta byla již jednou podrobně vypořádána žalovaným v napadeném rozhodnutí, a protože se krajský soud s argumentací žalovaného ztotožňuje, odkazuje na ni. Není totiž smyslem soudního přezkumu znovu podrobně opakovat tutéž argumentaci, proto se soud může v případě shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. odůvodnění rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 85/2005-130 publikovaný pod číslem 10350/2007 Sb. NSS, či rozsudky rozšířeného soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86 a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47, všechny dostupné na www.nssoud.cz; obdobně srov. také nález ústavního soudu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20). K jednotlivým žalobním námitkám považuje krajský soud za vhodné zdůraznit následující.
23. Skutková podstata přestupku v projednávané věci nespočívala v nezajištění fyzické přítomnosti krupiéra v každém okamžiku u každého hracího stolu živé hry; taková

povinnost zákonem ani základním povolením výslovně stanovena není. V projednávání věci bylo žalobkyni vytýkáno, že nesplnila povinnost umožnit bezodkladně současnou hru na všech započitatelných stolech živé hry. Krajský soud souhlasí s celním úřadem i žalovaným, že tuto povinnost žalobkyně porušila. V dané věci byla v rámci kontroly celním úřadem provedena herní zkouška, kterou v žádném případě nelze označit za nějakou uměle vytvořenou extrémní situaci (jak zaznělo ze strany žalobkyně ve správním řízení), nýbrž jako simulaci provozních podmínek, za kterých by provozovna měla být schopna standardně fungovat, aby dostala podmínkám zákona i základního povolení (přitom u každého herního stolu by mohl být – dle herního plánu – přítomen neomezený počet hráčů). Průběh této herní zkoušky, ve spojení s dalšími okolnostmi, které při kontrole vyšly najevo, přitom prokázal, že žalobkyně nebyla schopna zajistit hru na všech započitatelných živých stolech *bezodkladně* a *současně*. Jak přílehlavě uvedl žalovaný, v předmětném kasinu byla jedna pracovnice určena jak k obsluze všech 4 stolů živé hry „Kolo štěstí“, tak k zajištění výměny žetonů na pokladně kasina. Hráči je přitom z povahy věci hra umožněna až poté, co je mu dovolen nákup žetonů. Ten byl v předmětném kasinu možný pouze v době, kdy krupiérka přestala obsluhovat živou hru na jednotlivých stolech, přemístila se za pokladnu a zde se věnovala nově přichozímu hráči. Obdobně bylo třeba postupovat v případě, kdy hráči již chtěl svou účast v živé hře ukončit a za tím účelem na pokladně kasina vyměnit žetony. V obou případech se krupiérka přestala věnovat samotné živé hře u hracích stolů a zde přítomní hráči museli vyčkávat. V této situaci nelze, dle názoru krajského soudu, hovořit o bezodkladnosti zajištění hry na hracích stolech.

24. Žalobkyní předestíraný výklad pojmu *bezodkladně* přitom neobstojí ani ve vztahu ke skutkovému tvrzení, že přítomná krupiérka zajišťovala živou hru, v případě požadavku na živou hru se vždy prioritně věnuje hráčům, a pokud projeví o živou hru více zájemců, *přivolá výpomoc, která obvykle dorazí do 10 minut*. Tato tvrzení žalobkyně implikují, že v případě více zájemců o živou hru, například v situaci, kdy by u každého hracího stolu bylo více hráčů, by již současná organizace živé hry u všech stolů byla pro jednoho krupiéra natolik náročná, že by ji nemohl sám zajistit a musel by přivolat výpomoc. Tento postup je pak z povahy věci spojen s určitým prostojem, přičemž takový prostoje ve hře již nelze považovat za *bezodkladné* umožnění živé hry, i s přihlédnutím k tomu, že úkolem krupiérky nebylo pouze samotné organizování průběhu hry, ale také provádění výměny žetonů. V podmínkách živé hry, jejíž „živost“ spočívá právě v tom, že je zde fyzicky přítomný krupiér a dochází k jeho interakci s hráči, lze stěží akceptovat odklad hry z důvodu zajištění fyzické přítomnosti krupiéra a tedy naplnění *conditionis sine qua non* živé hry. V provozních podmínkách kasina žalobkyně, jak byly zjištěny kontrolou, jsou možnosti interakce krupiérky s jednotlivými hráči omezené a vytrácí se tak smysl živé hry. Kromě toho v průběhu simulované hry vznikla i sporná situace ve vztahu k samotné organizaci hry – celní úřad zcela patřičně poukázal na skutečnost, zachycenou na videozáznamu průběhu kontroly, kdy si krupiérka v jednom okamžiku nebyla jistá, zda nedošlo ze strany hráče-kontrolora k manipulaci s herním zařízením, přičemž její nejistota plynula právě z toho, že se situaci u předmětného herního stolu nevěnovala plně, nýbrž současně obsluhovala i herní stoly jiné. Účelovou argumentací žalobkyně stran rozdělení živé hry do dvou herních fází nelze obhájit nedodržení prvku bezodkladnosti hry na všech hracích stolech současně. Nelze pak přehlédnout ani to, že samotné tvrzení o časové prodlevě v případě přivolání výpomoci pro obsluhu živé hry vyznívá značně nevěrohodně vzhledem k tomu, že sama krupiérka uvedla, že za dobu jejího působení v předmětné

provozovně (od listopadu 2017) byla simulovaná zkouška hry prvním případem, kdy živou hru obsluhovala.

25. Z důvodů výše již zmíněných se krajský soud ztotožňuje i s tím, jak se žalovaný vypořádal s návrhem žalobkyně na doplnění dokazování znaleckým posudkem. Podstatné je, že v dané věci nebyly sporné skutkové okolnosti provozování živé hry v předmětném kasinu, ale právní hodnocení, zda tyto okolnosti naplňují požadavek bezodkladnosti a současnosti ve smyslu zákona a základního povolení. Odmítnutí důkazu žalovaným tak bylo opodstatněné.
26. Ve správním řízení, napadených rozhodnutích a žalobní argumentaci zaznívala ještě jedna rovina celé věci, a sice smysl a účel právní regulace provozu živé hry v kasinech, otázka případné účelovosti instalace započítatelných stolů živé hry a z toho plynoucí získávání neoprávněných výhod provozovateli (otázky provozování tzv. kvazikasin). Krajský soud nepovažuje za účelné se touto žalobní argumentací podrobně zabývat, neboť s posouzením zákonnosti napadeného rozhodnutí přímo nesouvisí; předmětem rozhodování správních orgánů v projednávané věci byla otázka naplnění skutkové podstaty přestupku, odpovědnost žalobkyně za přestupek a uložení sankce. Pokud se žalovaný nad rámec nutného odůvodnění svého rozhodnutí zabýval věcí v širších souvislostech, tedy z hlediska smyslu příslušné veřejnoprávní regulace, a motivů jejích adresátů k případnému protiprávnímu jednání, nelze proti tomu po formální stránce nic namítat; po věcné stránce je argumentace žalovaného v této části odůvodnění rozhodnutí racionální a přiléhavá. Naznačuje-li žalovaný – byť i obsáhle – *obiter dictum* ve svých rozhodnutích, že ve své správní a rozhodovací praxi nechce tolerovat náznaky existence tzv. kvazikasin, vycházejí přitom nejen z textu zákona, ale především právě ze smyslu a účelu právní regulace na úseku hazardních her, nevidí krajský soud důvodu mu tento postup vytýkat. Tyto skutečnosti lze přitom hodnotit i jako ilustraci závažnosti a společenské škodlivosti protiprávních jednání na úseku hazardních her v oblasti provozování kasin a takto je vnímat v souvislosti s výší uložené sankce, kterou tak lze v projednávané věci vzhledem k zákonnému rozpětí označit spíše jako symbolickou. Rozhodně se nejedná o vadu řízení, tím méně pak vadu takovou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

V.

Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 13. dubna 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu